

+ Special Talk

ปัญหา “ขยะอาหาร” (Food Loss and Waste)
บนโลกกลมๆ มีมากกว่าที่คุณคิด

+ Special Report

- ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ
- รถยนต์ไฟฟ้า (EV)
โอกาสการค้าใหม่ในสหรัฐฯ ท่ามกลางสงครามการค้า

■ หากจะกล่าวถึงกระแสที่แรงในช่วงเวลานี้ คงหนีไม่พ้นเรื่องการรณรงค์ใช้พลาสติกแบบใช้แล้วทิ้ง สงครามการค้า และขานไม่เข้ม แม้จะเป็นสามเรื่องที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย แต่ทั้งสามเรื่องต่างก็มีนัยยะทางด้านเศรษฐกิจ ขานไม่เข้มได้วันที่เพิ่งกลับมาฮิตไปทั่วโลกนั้นถือเป็นสินค้าวัฒนธรรมส่งออกของไต้หวัน ที่เติบโตสูงเป็นอันดับสาม สอดคล้องกับการเปิดฟรีวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยว การผลิตขานไม่เข้มที่เกิดขึ้นภายในไต้หวันเองโดยไม่อิงเงินแผ่นดินใหญ่ทำให้มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหมุนเวียนอยู่ในไต้หวัน ก่อให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้จำนวนมาก การออกกฎหมายแบนหลอดพลาสติกของไต้หวันส่งผลให้สตาร์ทอัพไต้หวัน คิดค้นหลอดดูดจากขานอ้อยที่ย่อยสลายได้ จากกรณีนี้จะเห็นได้ว่าไต้หวันชูจุดแข็งด้านการท่องเที่ยวและอาหาร และใช้โอกาสจากการค้าเสรีในการขยายสาขาไปยังประเทศอื่น ประกอบกับรู้จักปรับตัวกับภาวะกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถือเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ เนื่องจากเรื่องเดียวนั้นเกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยแม้ว่าจะเผชิญภาวะการส่งออกที่ลดลงจากสงครามการค้าและเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลง แต่ก็ถือว่าได้รับผลกระทบน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ซึ่งไทยยังคงต้องส่งเสริมการส่งออกในสินค้าและบริการของไทยที่เป็นจุดแข็งซึ่งจะสามารถลดช่องว่างจากผลกระทบของสงครามการค้าได้ วารสารฉบับนี้จึงขอแนะนำประเด็นที่เป็นกระแสในช่วงนี้เช่นเคยใน **Special Talk : ปัญหา “ขยะอาหาร” บนโลกกลมๆ ที่มีมากกว่าที่คุณคิด** ส่วน **Special Report** จะเป็นประเด็น ‘ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ’ และ ‘รถยนต์ไฟฟ้า (EV) โอกาสการค้าใหม่ในสหรัฐฯ ท่ามกลางสงครามการค้า’ ซึ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่าน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

กองบรรณาธิการวารสาร สนค.

Getting Around with TPSO

■ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2562 พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดงาน CLMVT Forum 2019 พร้อมกล่าวปาฐกถาพิเศษหัวข้อ “CLMVT as the New Value Chain Hub of Asia” (การผลักดันให้ CLMVT เป็นศูนย์กลางห่วงโซ่มูลค่ายุคใหม่แห่งเอเชีย)

ภายในงานฯ ได้รับเกียรติจากคณะรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจการค้าของประเทศ CLMV ตลอดจนผู้แทนภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการ เข้าร่วมงานอย่างคับคั่ง โดยมี นางสาวชุติมา บุญยประภัศร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายบุญยฤทธิ์ กัลยาณมิตร ปลัดกระทรวงพาณิชย์ นางสาวพิมพ์ชนก วอนขอพร ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า และผู้บริหารองค์กรพันธมิตร ร่วมให้การต้อนรับ

โดยนายกรัฐมนตรีได้กล่าวในการปาฐกถาครั้งนี้ว่า รัฐบาลเล็งเห็นถึงศักยภาพของภูมิภาค CLMVT ในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจใหม่ของเอเชียและโลก และต้องการผลักดันให้มีการสร้างเครือข่ายของผู้นำทางธุรกิจ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ผู้กำหนดนโยบาย นักวิชาการ และเยาวชนคนรุ่นใหม่ในภูมิภาค CLMVT ในการเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าร่วมกันอย่างยั่งยืนในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลง รวมถึงแนวโน้มการใช้นโยบายปกป้องทางการค้า และสงครามการค้า การเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าร่วมกันในภูมิภาคนี้ จะต้องให้ภาคเอกชนและภาควิชาการเป็นหลัก และภาครัฐจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกและวางรากฐาน

ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวเน้นย้ำว่า หลักการสำคัญที่ประเทศไทยยึดมั่นมาตลอด คือหลักการ “การเติบโตไปด้วยกัน” หรือ “Stronger Together” นั่นคือการมีส่วนร่วมและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยประเทศในกลุ่ม CLMVT มีความสัมพันธ์อันดีมายาวนานบนพื้นฐานของการให้ความเคารพในความหลากหลาย และการสร้างความเกื้อกูลกันด้วยการประสานผลประโยชน์แบบเท่าเทียม

วารสาร สนค.

ปีที่ 9 ฉบับที่ 96 กรกฎาคม 2562

www.tpsoc.moc.go.th

Contents

03 Special Talk

ปัญหา “ขยะอาหาร” (Food loss and waste) บนโลกกลมๆ มีมากกว่าที่คุณคิด

04 Special Report

ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ

06 Special Report

รถยนต์ไฟฟ้า (EV) โอกาสการค้าใหม่ในสหรัฐฯ ท่ามกลางสงครามการค้า

08 Economic Indicator

ภาพรวมเศรษฐกิจ

10 International Trade Focus

การค้าระหว่างประเทศของไทย : พฤษภาคม 2562

11 Commodities & FX

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : มิถุนายน 2562

12 Global News

ปัญหา “ขยะอาหาร” (Food Loss and Waste) บนโลกกลมๆ มีมากกว่าที่คุณคิด

■ ทุกวันนี้เราต่างก็รู้สึกราวว่าอุณหภูมิบ้านเราสูงขึ้นมากกว่าในอดีต ในหลายประเทศเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้น โดยองค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติ หรือ NASA (National Aeronautics and Space Administration) และหน่วยงานด้านการพยากรณ์อากาศของสหรัฐ หรือ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) ระบุว่าปี 2561 จัดให้เป็นปีที่ร้อนที่สุดอันดับที่ 4 เมื่อวัดจากอุณหภูมิพื้นผิวดิน ผลกระทบดังกล่าวทุกคนที่ต่างรู้ดีว่า เกิดจาก “ภาวะโลกร้อน” (Global Warming) ซึ่งสาเหตุหลักก็มาจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่ส่งผลให้ก๊าซเรือนกระจกสะสมมากขึ้นบนชั้นบรรยากาศ แต่ใครจะคิดว่าการรับประทานอาหารมื้อเล็กๆ ของเราก็กมีส่วนอย่างมากที่ทำให้โลกร้อนเช่นกัน

จากข้อมูลองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations) พบว่า “ขยะอาหาร” ที่เกิดจากการสูญเสียระหว่างการผลิตและการเหลือทิ้งจากการรับประทาน (Food Loss and Waste : FLW) นั้น สามารถปล่อยก๊าซเรือนกระจก ได้มากถึง 3,300 ตันต่อปี และพบว่า 1 ใน 3 ของอาหารที่ผลิตจากทั่วโลก มีแนวโน้มที่จะเป็น “ขยะอาหาร” หรือประมาณ 1,300 ล้านตันต่อปี ในขณะที่ประชากรมากกว่า 800 ล้านคน ขาดแคลนอาหาร อดอยากและหิวโหย และหากคิดเป็นความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจก็มูลค่าสูงถึง 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยยังไม่รวมถึงความสิ้นเปลืองของทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ เช่น ดิน น้ำ แรงงานเกษตรกรที่ใช้ในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว รวมถึงการขนส่งที่ต้องใช้พลังงานเชื้อเพลิงอีกมากมาย และพื้นที่ป่าหลายแห่งที่ถูกบุกรุกเพื่อทำเป็นพื้นที่เกษตรกรรม นับว่ามีความสูญเสียตลอดทางของห่วงโซ่อาหารกว่าจะมาถึงมือผู้บริโภค และจากที่กล่าวมาเรายังไม่ได้คำนวณไปถึงงบประมาณมหาศาลในแต่ละปี ที่แต่ละประเทศต้องใช้ในการจัดการกับขยะที่มาจากอาหาร

มีการทำวิจัยในสหรัฐอเมริกา พบว่าร้อยละ 80 ของ “ขยะอาหาร” มาจากภาคครัวเรือนที่มีพฤติกรรมการทิ้งอาหารที่ยังสามารถรับประทานได้ เฉลี่ยวันละ 0.4 กิโลกรัม/คน ซึ่งมีเหตุผลมาจากการซื้ออาหารในปริมาณที่มากเกินไปจนรับประทานไม่ทัน สืบสานกับข้อมูลวันหมดอายุ รวมทั้งรูปร่างอาหารไม่สวยงาม ไม่น่ารับประทาน ส่วนประเทศไทยก็มีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สูงถึง 27.4 ล้านตันต่อปี มีขยะเฉลี่ยวันละ 1.14 กิโลกรัม/คน ซึ่งร้อยละ 64 เป็น “ขยะอาหาร” ส่งผลให้ประเทศไทยติดอันดับ 6 ของประเทศที่สร้างขยะในปริมาณที่สูงมาก และ 1 ใน 5 ของปริมาณขยะทั้งประเทศมาจากกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ยังพบว่ากรกำจัดขยะอย่างถูกต้องมีเพียงร้อยละ 39 จากปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด (ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษในปี 2559)

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมปัญหา “ขยะอาหาร” ถึงเป็นวาระของโลก ที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ข้อที่ 12 ว่าด้วยการสร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน โดยมีเป้าหมาย 12.3 ว่าด้วย “การลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ. 2573”

ปัจจุบันมีหลายประเทศที่ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหา “ขยะอาหาร” อย่างจริงจัง ยกตัวอย่างเช่น

- **ฮ่องกง** รัฐบาลมีโครงการ “A Food Waste & Yard Waste Plan for Hong Kong 2014-2022” ที่มีเป้าหมายในการลด “ขยะอาหาร” ให้ได้ร้อยละ 40 ในปี 2565 และนำ “ขยะอาหาร” ไปสู่กระบวนการผลิตพลังงานไฟฟ้า รวมทั้ง ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดโครงการรณรงค์ และโครงการแบ่งปันอาหาร เพื่อนำอาหารส่วนเกินจาก

ผู้เข้าร่วมพันธมิตร เช่น ตลาดสด ร้านอาหาร และซูเปอร์มาร์เก็ต ฯลฯ ที่ผ่านการคัดกรองแล้วมาส่งต่อให้ชุมชนกว่า 140,000 ครอบครัวที่ต้องการอาหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณ “ขยะอาหาร” ที่ยังสามารถรับประทานได้ และเป็นการช่วยเหลือครัวเรือนที่ขาดแคลนอาหารให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

- **ไอร์แลนด์และสหราชอาณาจักร** มีการจัดทำ Application “FoodCloud” ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างภาคเอกชนกับองค์กรการกุศล ที่นำอาหารส่วนเกินจากซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านค้า รวมทั้งฟาร์ม ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายมาส่งต่อให้องค์กรการกุศลและชุมชนต่างๆ โดยมีการรวบรวมข้อมูลอาหารส่วนเกิน (Surplus Food) ในแหล่งต่างๆ เพื่อแจ้งองค์กรการกุศลในท้องถิ่น ผ่าน Application “FoodCloud” ให้เดินทาง

มารับอาหารที่เหลือจากการจำหน่ายแต่คุณภาพดี โดยนอกจากจะเป็นการลดปริมาณ “ขยะอาหาร” แล้ว ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายขององค์กรการกุศลในท้องถิ่นได้อีกด้วย และยังเป็นการเสนอวิธีแก้ปัญหาให้กับชุมชนต่างๆ ทั่วโลก เพื่อลดปัญหาการทิ้งอาหารที่ยังสามารถรับประทานได้ (no good food goes to waste) ไม่ให้เสียเปล่า

- **ฝรั่งเศส** รัฐบาลออกกฎหมายห้ามมิให้ซูเปอร์มาร์เก็ตทิ้งหรือทำลายอาหารที่เหลือหรือหมดอายุ แต่ให้นำไปบริจาคให้กับองค์กรการกุศล หรืออาจจะนำไปทำเป็นอาหารสัตว์

- **ออสเตรเลีย** มีองค์กรช่วยเหลือด้านอาหาร “OzHarvest” ที่รวบรวมอาหารส่วนเกินที่ยังมีคุณภาพจากร้านค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และโรงแรมต่างๆ ที่ผ่านการคัดกรองแล้ว เพื่อส่งมอบไปยังองค์กรการกุศลกว่า 3,000 แห่งภายใต้แนวคิด “take what you need, give if you can”

ในส่วนของประเทศไทยมีหลายหน่วยงานที่เล็งเห็นความสำคัญของปัญหา “ขยะอาหาร” แต่การลงมือปฏิบัติยังคงเป็นคนกลุ่มเล็กๆ และล่าสุดธุรกิจค้าปลีก “เทสโก้ โลตัส” ได้มีการนำร่องเฉพาะสาขาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีการบริหารจัดการแยกและคัดกรองอาหารที่เหลือจากการจำหน่ายแต่ยังมีคุณภาพดี และนำไปมอบให้ชุมชนและผู้ยากไร้ อีกทั้งโครงการหลวงตอยอินทนนท์ ก็มีการปรับมาใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อลดนมผักและผลไม้ พร้อมกับแนะนำแนวทางการบริหารจัดการให้กับเกษตรกรเพื่อลดความสูญเสียในระหว่างการเพาะปลูก ซึ่งเป็นแนวทางการเริ่มต้นที่ดีอีกก้าวหนึ่งของประเทศไทย แต่ในอนาคตทุกฝ่ายควรร่วมมือและเร่งแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง โดยเริ่มต้นจากตัวเราให้ตระหนักและเริ่มปฏิบัติจากงานอาหารของเราในทุกๆ มื้อ ปรับพฤติกรรมการซื้อโดยไม่ซื้อเยอะเกินไป และรับประทานอาหารให้หมดจาน เริ่มจากวันนี้และเป็นตัวอย่างที่ดีกับคนรุ่นต่อไป เพื่อลดปัญหา “ขยะอาหาร” และลดโลกร้อนไปพร้อมๆ กัน

Reference:

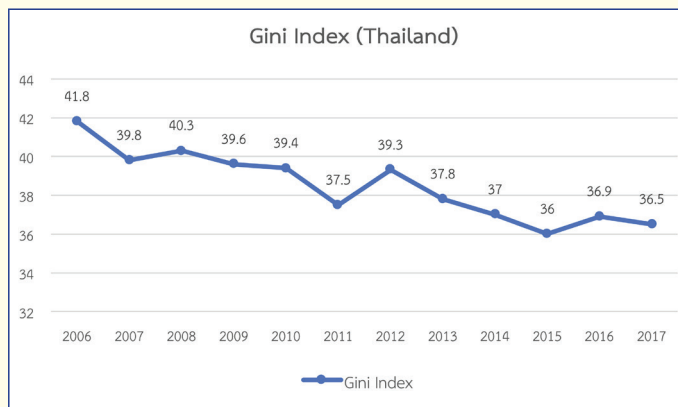
1. “Global food losses and food waste” by The Swedish Institute for Food and Biotechnology (SIK),2011)
2. “SAVE FOOD: Global Initiative on Food Loss and Waste Reduction” Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations
3. “Hong Kong : Blueprint for Sustainable Use of Resources 2013-2022” Environment Bureau
4. <https://food.cloud>

ความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ

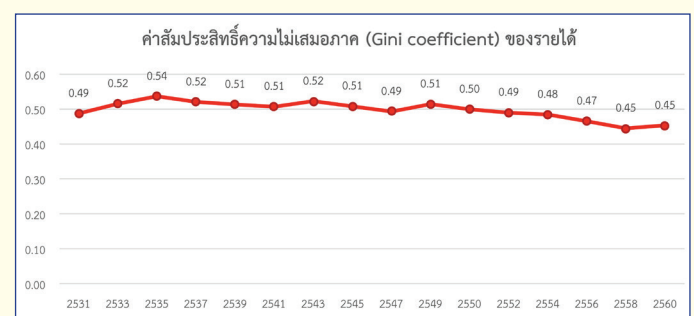
■ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมั่งคั่งและยั่งยืน ควบคู่ไปกับการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เป็นหนึ่งใน 6 ยุทธศาสตร์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) นอกจากนี้ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ยังเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) อีกด้วย เนื่องจากการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการผลิตสินค้าสมัยใหม่ แต่การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม ยังมีการก้าวเดินอย่างช้าๆ ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการเข้าถึงบริการภาครัฐ รวมทั้งการกระจายตัวของเทคโนโลยีที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบางพื้นที่ในสังคม

หากพิจารณาความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ เรามักจะพิจารณาจากข้อมูล Gini Index ของธนาคารโลก (World Bank) ซึ่งวัดการกระจายรายได้ (หรือบางกรณีใช้วัดค่าใช้จ่ายในการบริโภค) โดยหากค่า Gini อยู่ที่ 0 หมายถึงความเท่าเทียมกันที่สมบูรณ์แบบ ในขณะที่ถ้าค่า Gini อยู่ที่ 100 แสดงถึงความไม่เท่าเทียมที่สมบูรณ์แบบ

จากภาพข้างต้น จะเห็นได้ว่าในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ไทยมีแนวโน้มที่จะมีความเท่าเทียมกันด้านรายได้มากขึ้น จากตัวเลข 39.8 ในปี 2007 มาเป็น 36.5 ในปี 2017 ในขณะที่หากเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ในปี 2017 พบว่า บราซิลมีค่า Gini เท่ากับ 53.3 อินโดนีเซีย เท่ากับ 38.1 และ อูรูกวัย เท่ากับ 39.5 แสดงให้เห็นถึงการกระจายรายได้ของไทยที่ยังอยู่ในระดับดี

วิธีการวัดการกระจายรายได้โดยใช้ค่า Gini Index ของธนาคารโลก สอดคล้องกับวิธีการวัดของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) เป็นเครื่องมือในการวัดความไม่เท่าเทียมในรูปของสัดส่วน (Gini ratio) ซึ่งค่าจะอยู่ระหว่าง 0 กับ 1 ยิ่งค่าเข้าใกล้ 1 มากเท่าไร แสดงว่าความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ยิ่งมีมากขึ้น¹

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่าค่า Gini coefficient ของไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

นอกเหนือจากการวัดการกระจายรายได้ เพื่อบ่งบอกถึงสถานการณ์ความเท่าเทียมกันด้านรายได้ของประชากรในประเทศแล้ว ยังมีอีกหนึ่งปัจจัยที่องค์กรอย่างเครดิตสวิส (Credit Suisse) ใช้วัดความเท่าเทียม นั่นคือ

¹ ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช. โดยคำนวณจากการใช้ค่าของพื้นที่ระหว่าง Lorenz curve ของการกระจายรายได้กับเส้นการกระจายรายได้สมบูรณ์แบบเป็นตัวตั้ง และค่าของพื้นที่ใต้เส้นการกระจายรายได้สัมบูรณ์ทั้งหมดเป็นตัวหารรายได้ หมายถึง รายได้ประจำ ที่ไม่รวมรายรับอื่นๆ (เช่น เงินทุนการศึกษา มรดก ฟินัยกรรม ของขวัญ ประกันสุขภาพ ประกันภัยและประกันชีวิต/ประกันสังคม เงินถูกสลากเงินรางวัล ค่านายหน้าและเงินได้จากการพนัน เป็นต้น)

การกระจายตัวของความมั่งคั่ง (Wealth Distribution) จากรายงาน Global Wealth Report 2018 ของเครดิตสวิส ประเทศไทยมีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นจากปี 2017 ถึง 2018 คือจาก 485 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ มาเป็น 525 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ใกล้เคียงกับประเทศมาเลเซีย (598 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2018) และฟิลิปปินส์ (518 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2018) ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของไทยในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้ ความมั่งคั่งต่อประชากรของไทยก็เพิ่มขึ้นจาก 9,297 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2017 เป็น 9,969 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2018

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาการถือครองทรัพย์สินของผู้มีรายได้สูงในประเทศไทย พบว่าผู้มีรายได้สูงสุดจำนวนร้อยละ 1 ครอบครองทรัพย์สินถึงร้อยละ 66.9 และผู้มีรายได้สูงสุดจำนวนร้อยละ 10 ครอบครองทรัพย์สินในประเทศถึงร้อยละ 85.7 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลกซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 84.8 โดยอันดับรองลงมา ได้แก่ รัสเซีย ร้อยละ 81.8 และอินเดีย ร้อยละ 77.4² นอกจากนี้ รายงานของเครดิตสวิสยังระบุอีกว่า หากแบ่งตามกลุ่มรายได้เป็น 4 กลุ่ม จะพบว่ากลุ่มประชากรในประเทศไทย

- รายได้ต่ำกว่า 10,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี มีจำนวน 48,271,000 คน
 - รายได้ระหว่าง 10,000 - 100,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี มีจำนวน 3,951,000 คน
 - รายได้ระหว่าง 100,000 - 1,000,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี มีจำนวน 377,000 คน
 - รายได้มากกว่า 1,000,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี มีจำนวน 40,000 คน
- ส่งผลให้ค่า Gini Coefficient ของไทยอยู่ที่ร้อยละ 90.2 ซึ่งสูงที่สุดใน 40 ประเทศที่มีการจัดทำข้อมูล แสดงให้เห็นว่าไทยมีปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำมากที่สุด รองลงมา คือรัสเซีย ร้อยละ 87.5 และตุรกี ร้อยละ 87.1 ตามลำดับ³

เหตุใดการวัดความเหลื่อมล้ำจากการกระจายรายได้ ก็กับการวัดการกระจายตัวของความมั่งคั่ง ถึงให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน?

เหตุผลหลักสำคัญ เนื่องจากการวัดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ วัดจากการกระจายรายได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ แต่การวัดความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่งนั้น วัดจากการสะสมทรัพย์สินซึ่งจะเพิ่มสูงขึ้นตามกาลเวลา⁴ ด้วยเหตุนี้ ความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่งจึงมักสูงกว่าเสมอ และจะยิ่งเพิ่มสูงขึ้นหากภาครัฐไม่มีมาตรการใดๆ เพื่อชะลอความเหลื่อมล้ำในด้านนี้ ซึ่งหนึ่งในมาตรการของรัฐที่สามารถดำเนินการเพื่อทำให้เกิดความเท่าเทียมได้มากขึ้นคือนโยบายทางการคลัง เช่น การที่รัฐทำหน้าที่เก็บภาษีแล้วนำมาใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันมากที่สุดกับประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย นอกจากนี้ มาตรการทางการคลังยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เช่น การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคต่างๆ อาทิ การขนส่ง การบริการสาธารณะ การศึกษา และสาธารณสุข เป็นต้น

ในสังคมและระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม แม้ว่าจะก่อให้เกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงและเสรี เพื่อสร้างกำไรหรือรายได้ให้ได้มากที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่สิ่งหนึ่งที่จะลี้ไปเสียไม่ได้ คือการเคารพสิทธิและเสรีภาพทางเศรษฐกิจของประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน นโยบายของภาครัฐจะต้องส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประเทศเพื่อประชากรในทุกระดับชั้น

การกินที่อยู่ดีและสวัสดิการภาครัฐจะต้องไม่จำกัดเพียงแค่กลุ่มผู้มีรายได้ระดับกลางหรือสูงเท่านั้น แต่ต้องทำให้เกิดกับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย หรือกลุ่มคนที่มีโอกาสเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างเสมอภาคอีกด้วย โดยวิธีการที่จะวัดระดับความสำเร็จของนโยบาย/มาตรการการเพื่อสร้างโอกาสอย่างเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ก็คือดัชนีชี้วัดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับรายได้รายจ่าย หรือความมั่งคั่งของประชาชนในประเทศ

และเพื่อให้กระบวนการวัดระดับความเท่าเทียมหรือความเหลื่อมล้ำในสังคมด้านเศรษฐกิจมีประสิทธิภาพและสามารถสะท้อนถึงสถานการณ์จริงได้ใกล้เคียงที่สุด เราอาจพัฒนาปรับปรุงใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. การวัดความมั่งคั่งของประชากรในประเทศ จำเป็นต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลด้านการถือครองทรัพย์สินของประชากรได้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำมาคำนวณเป็นดัชนีชี้วัดความมั่งคั่งได้อย่างถูกต้อง โดยไม่ต้องใช้การคาดการณ์ด้วยเครื่องมือทางเศรษฐมิติซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

2. แม้ว่าการใช้ตัวเลข Gini coefficient วัดความเหลื่อมล้ำในสังคมด้านเศรษฐกิจ จะเป็นวิธีที่แพร่หลายและใช้ในระดับสากลทั่วโลก แต่การพึ่งพาตัวเลขนี้แต่เพียงอย่างเดียวเพื่ออธิบายสถานะความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ อาจจะไม่เพียงพอ และอาจไม่สามารถสะท้อนความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยในระดับบนสุดกับคนจนในระดับล่างสุดในสังคมได้ดีนัก โดยเฉพาะในกรณีที่กลุ่มคนรวยที่สุดมีรายได้รวมกันมากกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้ทั้งหมดของประเทศ ดังนั้น จึงอาจจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย เช่น ดัชนีการเข้าถึงบริการสาธารณะ สัดส่วนการเป็นหนี้ต่อรายได้ เป็นต้น

3. การพิจารณาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจด้วยตัวเลขการกระจายรายได้จากค่า Gini coefficient นั้น เป็นการใช้อ้างอิงจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างราว 52,000 ครัวเรือน ซึ่งอาจไม่เพียงพอที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งประเทศได้ จึงอาจพิจารณาเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น รวมทั้งใช้ข้อมูลอื่นๆ มาประกอบการวิเคราะห์ เช่น ข้อมูลการเสียภาษีเงินได้ เป็นต้น เพื่อให้สามารถบ่งชี้ถึงสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ตรงตามข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ตัวเลขดัชนีชี้วัดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประเทศมีความถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ประกอบการวางแผนนโยบายเพื่อสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม สร้างโอกาสอย่างเสมอภาค และไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง

² Wealth หรือความมั่งคั่ง หมายถึง มูลค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน รวมกับข้อสิทธิทรัพย์สิน (เช่น บ้าน รถ เป็นต้น) หักด้วยหนี้

³ ร้อยละ 100 หมายถึง มีปัญหาความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้อย่างสมบูรณ์ ร้อยละ 0 หมายถึง มีการกระจายรายได้เท่าเทียม

⁴ ทั้งนี้ ต้องตระหนักว่ารายงาน Global Wealth Report 2018 ใช้ข้อมูลจากทั้งข้อเท็จจริงและการประมาณการณ์ทางเศรษฐมิติ และข้อมูลแต่ละประเทศไม่ได้เป็นข้อมูลในปีเดียวกันทั้งหมด

รถยนต์ไฟฟ้า (EV)

โอกาสการค้าใหม่ในสหรัฐฯ ท่ามกลางสงครามการค้า

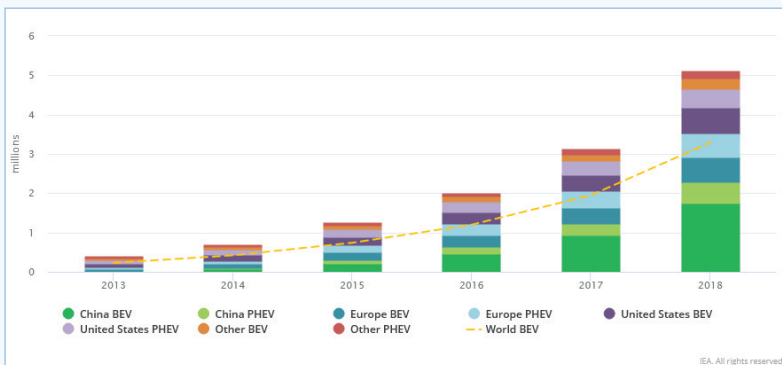
■ ในปี 2562 นี้ หากพูดถึงรถยนต์ไฟฟ้าคงไม่มีใครไม่รู้จักอีกต่อไป รถยนต์ไฟฟ้าเริ่มได้รับความนิยมมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจากทั่วโลก ด้วยความมุ่งมั่นพัฒนาเทคโนโลยีการชาร์จพลังงานจากแบตเตอรี่ไฟฟ้าโดยไม่ต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ทำให้ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะภาวะโลกร้อน และเมื่อไม่เกิดการเผาไหม้แบบสันดาปตัวรถจึงทำงานเงียบกว่ารถยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงปกติ จึงช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้ขับขี่ได้เป็นอย่างดี

กระแสรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยเริ่มมีปรากฏให้เห็นชัดเจนขึ้น ล่าสุด ในงาน Motor Show 2019 ที่เพิ่งผ่านพ้นไป บรรดาค่ายรถยนต์ชื่อดังต่างๆ อาทิ Nissan FOMM Hyundai MINEmobility ออกมาวางขายรถยนต์ไฟฟ้าซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยภายในงานมียอดจองรถยนต์ไฟฟ้าสูงถึง 6,166 คัน และที่สำคัญเป็นรถยนต์ไฟฟ้าสัญชาติไทย ถึง 4,558 คัน แสดงจุดเด่นด้านการผลิตโดยใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศถึงร้อยละ 80 แสดงให้เห็นว่าคนไทยเริ่มรู้จักและนิยมรถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น ในขณะที่เดียวกันแสดงถึงความสามารถทางการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าของไทยที่ไม่แพ้ชาติใดในโลก นอกจากตัวรถยนต์ไฟฟ้าแล้ว ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนเริ่มลงทุนสร้างสถานีชาร์จรถยนต์ไฟฟ้าเพื่ออำนวยความสะดวกและรองรับผู้ใช้งานที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตด้วยเช่นกัน

ทำไมตลาดสหรัฐฯ ถึงน่าสนใจ?

รายงาน Global EV Outlook 2019¹ ซึ่งได้มีการใช้รถยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ยอดสะสมรถยนต์โดยสารไฟฟ้าทั่วโลก (Global Stock of Electric Passenger Cars) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนทะลุ 5 ล้านคันในปี 2561 หรือเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วถึงร้อยละ 63 โดยมี 3 กลุ่มประเทศใหญ่ ที่นิยมใช้รถยนต์ไฟฟ้ามากที่สุดคือ สหรัฐฯ กลุ่มประเทศในยุโรป และจีน และน่าสังเกตว่า ในปี 2561 ที่สงครามการค้าเริ่มปะทุขึ้นนั้น ยอดรถยนต์ไฟฟ้าสะสมของประเทศดังกล่าว ยังคงเพิ่มขึ้นสวนกระแสบรรยากาศการค้าโลกที่มีความกดดันมากขึ้น

นอกจากนั้น สิ่งที่ทำให้ตลาดสหรัฐฯ มีความน่าสนใจยิ่งขึ้นมาจากข้อมูลการนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้า (พิกัดศุลกากร 870340 870350 870360 870370 และ 870380) ในปี 2561 ซึ่งพบว่าสหรัฐฯ เป็นผู้นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าอันดับ 1 ของโลก (มูลค่ากว่า 8,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 18.32 ของการนำเข้าทั่วโลก) และเป็นผู้ส่งออกเป็นอันดับ 3 ของโลก (มูลค่ากว่า 4,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 9.23 ของการส่งออกทั่วโลก) รวมทั้งรายงานของบริษัท Appleton Luff ที่ปรึกษาการค้าการลงทุนในต่างประเทศของสำนักงานนโยบายและ

ยอดสะสมรถยนต์โดยสารไฟฟ้าทั่วโลก ที่มา International Energy Agency

ยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) ได้วิเคราะห์ศักยภาพตลาดรถยนต์ไฟฟ้าในสหรัฐฯ ว่าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ยอดจำหน่ายรถยนต์ไฟฟ้าในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2560 ตลาดสหรัฐฯ สามารถจำหน่ายรถยนต์ไฟฟ้าได้ 2 แสนคัน เพิ่มขึ้นจากปี 2559 ประมาณร้อยละ 26 และในปี 2561 (เดือนมกราคม - ตุลาคม) ยอดจำหน่ายรถยนต์ไฟฟ้าในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 71

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในสหรัฐฯ เติบโตได้คือ “มาตรการจูงใจ” ให้นักลงทุนในประเทศใช้รถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น โดยกฎหมายและข้อบังคับของรถยนต์ไฟฟ้าจะอยู่ภายใต้/ขึ้นอยู่กับกฎหมายและข้อบังคับของรัฐบาลกลางหรือแต่ละมลรัฐ อาทิ กฎหมาย American Recovery and Reinvestment Act of 2009 กำหนดให้ผู้ซื้อรถยนต์ไฟฟ้าสามารถนำค่าใช้จ่ายมาลดหย่อนภาษี ตั้งแต่ 2,500 - 7,500 ดอลลาร์สหรัฐฯ (ขึ้นอยู่กับศักยภาพของแบตเตอรี่) ซึ่งจะสามารถใช้สิทธินี้ได้สำหรับผู้ที่ซื้อรถยนต์ไฟฟ้า 200,000 คันแรกของแต่ละบริษัท ตลอดจนเมืองครั้งที่สนับสนุนให้นิยมใช้รถยนต์ไฟฟ้า อาทิ สมาคมการค้าสหรัฐฯ Electric Drive Transportation Association (EDTA) ส่งเสริมเทคโนโลยีรถยนต์ไฟฟ้าทั้งแบบไฮบริด (HEVs/ PHEVs) หรือใช้แบตเตอรี่ไฟฟ้าเต็มรูปแบบ (BEVs) พร้อมด้วยโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อรองรับรถยนต์ไฟฟ้า หรือองค์กร Electric Auto Association (EAA) ที่เน้นการให้ความรู้และสนับสนุนให้เกิดการยอมรับรถยนต์ไฟฟ้าในท้องถิ่น

บทบาทของไทยในตลาดรถยนต์ไฟฟ้าของสหรัฐฯ

รายงานของบริษัท Appleton Luff ระบุว่า ไทยยังเป็นผู้เล่นใหม่ในตลาดรถยนต์ไฟฟ้า ปี 2560 ไทยมีจำนวนรถยนต์ไฟฟ้า (Stock of PHEVs และ BEVs) ทั้งสิ้นประมาณ 400 คัน จากจำนวนรถยนต์ไฟฟ้าทั่วโลก 3.1 ล้านคัน และมีการส่งออกรถยนต์ไฟฟ้าประมาณ 73 คันเท่านั้น ด้านสหรัฐฯ นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าจากไทยน้อยมากเพียงร้อยละ 0.0003 จากการนำเข้าทั้งหมด โดยส่วนใหญ่นำเข้ารถยนต์จาก ญี่ปุ่น เม็กซิโก สหภาพยุโรป(EU28) แคนาดา และเกาหลีใต้

ทางด้านชิ้นส่วนยานยนต์สำหรับการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า สนค. วิเคราะห์รายการสินค้าชิ้นส่วนตามพิกัดศุลกากร 11 รายการหลักของไทย² ซึ่งสามารถใช้ได้กับรถยนต์ทั่วไป และรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริด และชิ้นส่วนประเภทมอเตอร์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และหม้อสะสมไฟฟ้า ตามพิกัดศุลกากร 7 รายการ³ สำหรับรถยนต์ไฟฟ้า พบว่า สหรัฐฯ นำเข้าชิ้นส่วนโดยตรงจาก เม็กซิโก จีน ญี่ปุ่น และแคนาดาเป็นหลัก นำเข้าจากไทยไม่มากนัก ในขณะที่ประเทศที่สหรัฐฯ นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าเป็นหลักเองก็พึ่งพาชิ้นส่วนจากไทยน้อยมากเช่นกัน **อาจสะท้อนได้ว่าแม้ขณะนี้ไทยยังไม่ได้มีส่วนร่วมในห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของรถยนต์ไฟฟ้าแบบไฮบริดและรถยนต์ไฟฟ้าเต็มรูปแบบ ในสหรัฐฯ มากเท่าไรนัก แต่แนวโน้มความต้องการรถยนต์ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นสัญญาณที่แสดงให้เห็นว่าไทยยังมีโอกาสเติบโตในอนาคต**

¹International Energy Agency, 2019, “Global EV Outlook 2019” <https://www.iea.org/gevo2019/>

²ประกอบด้วย 1) 3926 ชิ้นส่วนยานยนต์ที่ทำด้วยพลาสติก 2) 4011 ยางล้อ 3) 8407 เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยประกายไฟ 4) 8408 เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยการอัด 5) ส่วนประกอบเครื่องยนต์สันดาปภายใน 6) 8413 เครื่องสูบลูกสูบ 7) 8421 เครื่องเข็นตริฟิวร์ 8) มอเตอร์ไฟฟ้า 9) 8537 แบตเตอรี่ 10) 8543 ระบบขับเคลื่อนและส่วนประกอบ 11) 8708 ส่วนประกอบของรถยนต์ รถบัส รถบรรทุก หรือรถขนาดใหญ่ เช่น พวงมาลัย เกียร์ ส่วนประกอบตัวถัง ถังลมนิรภัย ถังเชื้อเพลิง โครงแชสซีส์

³ประกอบด้วย 1) 8501.32 มอเตอร์ไฟฟ้า 2) 8506 เซลล์ประจุและแบตเตอรี่ประจุ 3) 8507.20 หม้อสะสมไฟฟ้าแบบตะกั่ว-กรดอื่น ๆ 4) 8507.30 หม้อสะสมไฟฟ้าแบบนิกเกิล-แคดเมียม 5) 8507.40 หม้อสะสมไฟฟ้าแบบนิกเกิล-เหล็ก 6) 8507.60 หม้อสะสมไฟฟ้าแบบลิเทียมไอออน 7) 8507.80 หม้อสะสมไฟฟ้าแบบอื่นๆ

การนำเข้ารถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า ปี 2561

รถยนต์			ชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ทั่วไป รถยนต์รถยนต์ไฟฟ้าไฮบริด			ชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ไฟฟ้า		
ประเทศ	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนการนำเข้า	ประเทศ	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนการนำเข้า	ประเทศ	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนการนำเข้า
ญี่ปุ่น	3,528	41%	จีน	2,532	41%	เม็กซิโก	50,025	28%
เม็กซิโก	1,597	19%	เกาหลีใต้	847	14%	จีน	34,142	19%
สหภาพยุโรป (EU28)	1,312	15%	ญี่ปุ่น	701	11%	ญี่ปุ่น	18,990	11%
แคนาดา	1,080	13%	เม็กซิโก	433	7%	แคนาดา	18,854	10%
เกาหลีใต้	927	11%	ไทย	31	1%	ไทย	3,756	2%

2. ประเทศที่สหรัฐฯ นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าเป็นหลัก 5 ประเทศ (ญี่ปุ่น เม็กซิโก สหภาพยุโรป แคนาดา เกาหลีใต้)

ประเทศ	การนำเข้าชิ้นส่วนจากไทย		ประเทศ	การนำเข้าชิ้นส่วนจากไทย	
	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนการนำเข้า		มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนการนำเข้า
ญี่ปุ่น	2,198	8.35%	ญี่ปุ่น	42	2.82%
เม็กซิโก	469	0.76%	เม็กซิโก	0.94	0.09%
สหภาพยุโรป (EU28)	2,175	0.52%	สหภาพยุโรป (EU28)	21	0.14%
แคนาดา	297	0.70%	แคนาดา	2	0.23%
เกาหลีใต้	0.30	0.54%	เกาหลีใต้	-	-

นอกจากกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยจะต้องปรับตัวเตรียมผลิตรถยนต์ไฟฟ้าป้อนเข้าสู่ตลาดในอนาคตอันใกล้แล้ว ปัญหาสงครามการค้าที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ อาจส่งผลกระทบเพิ่มเติมจากการดำเนินนโยบายของสหรัฐฯ ต่อประเทศต่างๆ ที่เกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ เช่น สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น เป็นต้น มาตรการ Safeguard ภายใต้มาตรา 232 เรื่องการขึ้นภาษีรถยนต์และชิ้นส่วน ของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่จะประกาศในเดือนพฤศจิกายน 2562 รวมทั้งจากความตกลง USMCA (United States-Mexico-Canada Agreement) ที่มาแทน NAFTA (North America Free Trade Agreement) ซึ่งคาดว่าจะมีผลใช้บังคับในต้นปี 2563 ที่มีการกำหนดเงื่อนไขสัดส่วนชิ้นส่วนยานยนต์ที่ผลิตในกลุ่มประเทศสมาชิกเข้มงวดขึ้นเป็นร้อยละ 75 อาจส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยสูญเสียโอกาสทางการค้าที่จะเกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบ **อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยควรเตรียมความพร้อม/ปรับตัวอย่างไร**

ไทยยังคงมีความได้เปรียบในฐานะผู้ผลิตรถยนต์อันดับที่ 12 ของโลก และเป็นผู้ผลิตและส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์และยางรถยนต์รายสำคัญของโลก อีกทั้ง คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) มีนโยบายการส่งเสริมการลงทุนรถยนต์ไฟฟ้าแบบไฮบริด (HEV/PHEV) และรถใช้แบตเตอรี่ไฟฟ้าเต็มรูปแบบ (BEV)⁴ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนเทคโนโลยียานยนต์ของโลก ซึ่งขณะนี้ได้อนุมัติโครงการและแผนการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าหลายโครงการให้บริษัทสำคัญที่เข้ามาลงทุนผลิตรถยนต์ไฟฟ้า และแบตเตอรี่ในไทย อาทิ Mercedes-Benz Toyota Nissan Honda Mazda รวมทั้งไทยเริ่มดำเนินการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการชาร์จรถยนต์ไฟฟ้า (Charging Infrastructure)

แล้วเช่นกัน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหน้าสร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าของไทย สนค. มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ไฟฟ้าไทย

1. เนื่องจากไทยยังไม่มีเทคโนโลยีที่สามารถผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์รถยนต์ไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรสนับสนุนให้ไทยมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าของโลก (Global Value Chain) ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการจากประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน เช่น ประเทศสหรัฐฯ เยอรมัน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น จีน เป็นต้น เข้ามาลงทุนการผลิตชิ้นส่วนในไทย โดยเฉพาะการผลิตชิ้นส่วนแบตเตอรี่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของรถยนต์ไฟฟ้าในอนาคต

2. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการจากต่างประเทศและผู้ประกอบการไทย

เพื่อการผลิตชิ้นส่วนสำคัญต่างข้างต้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสามารถผลิตชิ้นส่วนสำคัญได้เอง และยกระดับขีดความสามารถไปสู่การผลิตรถยนต์ไฟฟ้าได้ในระยะยาว

3. ส่งเสริมให้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยมีส่วนร่วมในธุรกิจอื่นๆ ในระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ของยานยนต์ไฟฟ้า เช่น ปรับเปลี่ยนมาผลิตชิ้นส่วนประเภทต่างๆ สำหรับรถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น

การส่งเสริมการค้ารถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนในตลาดสหรัฐฯ และตลาดศักยภาพอื่นๆ ตลาดสหรัฐฯ

1. ทำความตกลงกับสหรัฐฯ และประเทศที่สหรัฐฯ นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน (ญี่ปุ่น เม็กซิโก สหภาพยุโรป แคนาดา เกาหลีใต้ และจีน) เพื่อยอมรับมาตรฐานและการตรวจสอบทั้งสองฝ่ายร่วมกัน (MRA) เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าและเปิดโอกาสให้ไทยสามารถส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนไปยังประเทศดังกล่าวได้มากขึ้น

2. เตรียมรับมือมาตรการ 232 (ขึ้นภาษีรถยนต์) โดยหาพันธมิตรผู้นำเข้าสหรัฐฯ เพื่อเตรียมการขอยกเว้นหากสหรัฐฯ บังคับใช้มาตรการจำกัดการนำเข้าภายใต้มาตรา 232 เป็นรายประเทศ หรือรายสินค้า

3. ขยายโอกาสการลงทุนกับประเทศเม็กซิโกและแคนาดา เพื่อลดผลกระทบของความตกลง USMCA โดยเฉพาะเม็กซิโกซึ่งบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์เม็กซิโกส่วนใหญ่อยู่ใน tier 1 ดังนั้น บริษัทไทยที่อยู่ใน tier 2 และ 3⁵ อาจพิจารณาเข้าไปลงทุนในเม็กซิโกได้⁶

ตลาดศักยภาพอื่นๆ

นอกจากสหรัฐฯ แล้ว กลุ่มประเทศในทวีปยุโรป และเอเชีย (จีน) ก็มีความต้องการรถยนต์ไฟฟ้าสูงเช่นกัน โดยไทยจำเป็นต้องศึกษาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในกลุ่มประเทศดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาโอกาสในการเข้าสู่ตลาด ควบคู่กับการลดอุปสรรคทางการค้า เช่น การทำความตกลง MRA เพื่อให้ไทยสามารถส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ไฟฟ้าไปยังประเทศต่างๆ และรักษาความได้เปรียบในฐานะผู้ผลิตและส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนที่สำคัญของโลกได้ต่อไป

⁴คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 24 มีนาคม 2560, ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 5/2560 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า ชิ้นส่วน และอุปกรณ์ https://www.boi.go.th/upload/content/5_2560_90570.pdf

⁵โครงสร้างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ ชั้นที่ 1 (Tier 1) : เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนคุณภาพสูงตามมาตรฐานที่กำหนดโดยบริษัทผู้ผลิตยานยนต์ เพื่อใช้ในโรงงานประกอบยานยนต์ (ตลาด OEM) และจำหน่ายในตลาดชิ้นส่วนทดแทน (ตลาด REM) ข้อมูลของไทยในปี 2557 มีผู้ประกอบการจำนวน 709 ราย เป็นทุนข้ามชาติร้อยละ 41 บริษัททุนไทยร้อยละ 50 ผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ ชั้นที่ 2 และ 3 (Tier 2 and 3) : ส่วนใหญ่เป็น SMEs ไทยที่มีระดับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตต่ำกว่าผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ ชั้นที่ 1 โดยทำหน้าที่เป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ และ/หรือ ผลิตชิ้นประกอบให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ ชั้นที่ 1 และ/หรือ เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ ทดแทนหรืออะไหล่ยานยนต์ (ตลาด REM) ทั้งหมดนี้และเตรียม ข้อมูลของไทยในปี 2557 ระบุว่า มีผู้ประกอบการประมาณ 1,700 ราย

⁶Globthailand.com, 10 เมษายน 2561, เม็กซิโกมีศักยภาพด้านเศรษฐกิจอย่างไร : สาขาที่ไทยและเม็กซิโกสามารถพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจระหว่างกันได้, https://globthailand.com/mexico_0006/

ภาพรวมเศรษฐกิจเดือนมิถุนายน 2562

■ ภาพรวมภาวะเศรษฐกิจไทยในเดือนนี้ชะลอตัวลง สะท้อนจากการส่งออกที่ชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน ประกอบกับการแข็งค่าของเงินบาท ส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.75 ต่อปี เพื่อเป็นการดูแลเสถียรภาพเนื่องจากเศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมิน หากมองภาวะเศรษฐกิจผ่านเครื่องชี้วัดที่สำคัญ เช่น เงินเฟ้อ จะเห็นว่าในเดือนนี้เงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัว สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคาผู้ผลิต ดัชนีราคาผู้บริโภค และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ รายได้เกษตรกร อัตราค่าจ้างเฉลี่ยมีแนวโน้มดีขึ้น แสดงถึงอุปสงค์ในประเทศมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีและจะส่งผลให้เงินเฟ้อของประเทศมีเสถียรภาพรวมทั้งภาคการท่องเที่ยวที่ยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ เดือนมิถุนายน 2562

		%MoM	%YoY	%AoA
	ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป Headline CPI	-0.36	0.87	0.92
	เงินเฟ้อพื้นฐาน Core CPI	0.05	0.48	0.58
	ดัชนีราคาผู้ผลิต PPI	-0.9	-1.1	-0.2
	ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง CMI	-0.4	-0.8	0.0

อัตราการเปลี่ยนแปลงหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์

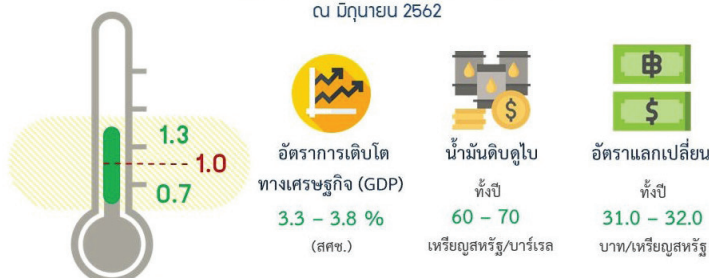
เทียบกับเดือนมิ.ย. 61 (%YoY)		เทียบกับเดือนพ.ค. 62 (%MoM)	
3.12	3.12	หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	0.13
4.02	4.02	ข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	0.87
4.41	4.41	เนื้อสัตว์ เป็ดไก่และสัตว์น้ำ	0.62
0.92	0.92	ไข่และผลิตภัณฑ์นม	1.17
12.70	12.70	ผักและผลไม้	-0.73
18.89	18.89	- ผักสด	-7.66
9.64	9.64	- ผลไม้สด	5.61
-0.29	-0.29	เครื่องประกอบอาหาร	-0.24
0.64	0.64	เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	0.05
0.55	0.55	อาหารบริโภคในบ้าน	0.01
1.10	1.10	อาหารบริโภคนอกบ้าน	0.03

อัตราการเปลี่ยนแปลงหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม

เทียบกับเดือนมิ.ย. 61 (%YoY)		เทียบกับเดือนพ.ค. 62 (%MoM)	
-0.40	-0.40	หมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม	-0.64
-0.18	-0.18	หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	-0.20
0.32	0.32	หมวดเคสสถาน	0.01
0.12	0.12	หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	-0.12
-1.58	-1.58	หมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร	-1.83
5.87	5.87	- ค่าโดยสารสาธารณะ	0.23
-6.26	-6.26	- น้ำมันเชื้อเพลิง	-5.62
-0.03	-0.03	- การสื่อสาร	-0.01
0.81	0.81	หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษา	0.64
0.01	0.01	หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	0.02

คาดการณ์เงินเฟ้อปี 2562

ณ มิถุนายน 2562

ดัชนีราคาผู้บริโภค (เงินเฟ้อทั่วไป) เดือนมิถุนายน 2562 เทียบกับเดือนมิถุนายน 2561 สูงขึ้นร้อยละ 0.87 (YoY) ตามการสูงขึ้นของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 3.12 ซึ่งผักสดเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ดัชนีสูงขึ้น โดยผักสดสูงขึ้นร้อยละ 18.89 จากสภาพอากาศที่ร้อนจัดสลับกับฝนตกชุกทำให้พืชผักเน่าเสียได้ง่าย ประกอบกับปีที่ผ่านมาราคาฐานต่ำ เนื้อสัตว์ เป็ดไก่และสัตว์น้ำ สูงขึ้นร้อยละ 4.41 โดยเฉพาะเนื้อสุกร ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย ขณะที่ความต้องการมีเพิ่มขึ้นทั้งตลาดในและต่างประเทศ ข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 4.02 ไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ 0.92 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.64 อาหารบริโภคในบ้านและนอกบ้านสูงขึ้นร้อยละ 0.55 และ 1.10 ตามลำดับ ขณะที่เครื่องประกอบอาหารลดลงร้อยละ 0.29 หมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.40 ตามการลดลงของหมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร ร้อยละ 1.58 โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง ลดลงถึงร้อยละ 6.26 และการสื่อสาร ร้อยละ 0.03 หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ลดลงร้อยละ 0.18 ขณะที่ค่าโดยสารสาธารณะ สูงขึ้นร้อยละ 5.87 หมวดเคสสถาน สูงขึ้นร้อยละ 0.32 หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล สูงขึ้นร้อยละ 0.12 หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษา สูงขึ้นร้อยละ 0.81 หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 0.01 ดัชนีราคาผู้บริโภคเมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2562 ลดลงร้อยละ 0.36 (MoM) และเมื่อพิจารณาเฉลี่ย 6 เดือนแรก ของปี 2562 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 0.92 (AoA)

สรุปสถานการณ์เงินเฟ้อ การสูงขึ้นของเงินเฟ้อในอัตราที่ชะลอตัวของเดือนนี้มีปัจจัยสำคัญจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับลดลงตามสถานการณ์ในตลาดโลก ขณะที่สินค้ากลุ่มอาหารสดเป็นปัจจัยบวกที่สำคัญซึ่งราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ ได้ปรับลดคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อปี 2562 จากระหว่างร้อยละ 0.7 - 1.7 (YoY) ค่ากลาง 1.2 เป็นระหว่างร้อยละ 0.7 - 1.3 (YoY) ค่ากลาง 1.0 เพื่อให้สะท้อนภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีปัจจัยสำคัญจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งมีแนวโน้มหดตัว เนื่องจากได้รับแรงกดดันจากบริบททางการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคต่างๆ รวมทั้งปริมาณน้ำมันดิบของสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศลดลง ประกอบกับค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นทำให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าและบริการจากต่างประเทศลดลง ขณะที่อุปสงค์ในประเทศยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยจากราคาสินค้าเกษตรสำคัญ รายได้เกษตรกร และอัตราค่าจ้างเฉลี่ย มีแนวโน้มดีขึ้น

ดังนั้น คาดว่าปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อปี 2562 ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราที่ใกล้เคียงกับปี 2561 ส่งผลให้เงินเฟ้อของประเทศมีเสถียรภาพอยู่ในกรอบเป้าหมายนโยบายการเงินระยะปานกลางที่รัฐบาลกำหนดไว้

การเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าผู้ผลิตที่สำคัญ เดือนมิถุนายน 2562

เทียบกับเดือน มิ.ย. 61 (YoY)			เทียบกับเดือน พ.ค. 62 (MoM)		
↑ สูงขึ้น	ข้าวเปลือกเหนียว	สุกร/ไก่มีชีวิต	↑ สูงขึ้น	ข้าวเปลือกเหนียว	สุกร/ไก่มีชีวิต
	กุ้งแวนนาไม	พืชผัก		ผลปาล์มสด	ยางพารา
	ผลิตภัณฑ์ลัษณะ	ยางพารา		ลัษณะโรงงาน	ทองคำ
↓ ลดลง	ผลปาล์มสด	เม็ดพลาสติก	↓ ลดลง	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	น้ำมันเชื้อเพลิง
	มันสำปะหลังสด	น้ำมันเชื้อเพลิง		มันสำปะหลังสด	ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG)
	เหล็กแผ่น/เหล็กเส้น/เหล็กฉาก	เยื่อกระดาษ		เหล็กแผ่น/เหล็กเส้น/เหล็กฉาก	เยื่อกระดาษ

ดัชนีราคาผู้ผลิต (PPI) เดือนนี้เท่ากับ 102.1 เมื่อเทียบกับเดือนมิถุนายน 2561 **ลดลงร้อยละ 1.1 (YoY)** หลังจากทรงตัว ณ เดือนที่ผ่านมา ตามการลดลงของ **หมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม** ที่ลดลงร้อยละ 2.2 โดยเฉพาะสินค้ากลุ่มน้ำมันเชื้อเพลิง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีและเม็ดพลาสติกที่ความต้องการลดลงจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปีที่ผ่านมา กลุ่มส่วนประกอบคอมพิวเตอร์(ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์) ปรับราคาลงเพื่อระบายสินค้ารุ่นเดิม กลุ่มเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก (เหล็กแผ่น เหล็กเส้นและเหล็กฉาก) การแข่งขันสูงกับเหล็กที่นำเข้าจากประเทศจีน กลุ่มเยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ คำสั่งซื้อชะลอตัว ประกอบกับมีการปรับราคาเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาด กลุ่มสิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ราคาวัตถุดิบลดลงและมีการแข่งขันสูงในตลาดต่างประเทศ **หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง** ลดลงร้อยละ 1.9 ตามราคาสินค้าในกลุ่มน้ำมันปิโตรเลียมดิบและแรโลหะ (ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก วุลแฟรม) เป็นสำคัญ ขณะที่**หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม** สูงขึ้นร้อยละ 7.7 ตามการสูงขึ้นของกลุ่มผลผลิตการเกษตร อาทิ ข้าวเปลือกเหนียว ยางพารา จากความต้องการที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมาตรการส่งเสริมการใช้ยางพาราในประเทศของภาครัฐ พืชผัก (มะนาว แดงกวาง มะเขือ) ผลไม้ (กล้วยน้ำว้า สับปะรดโรงงาน มังคุด) กลุ่มสัตว์มีชีวิต (สุกร ไก่มีชีวิต) กลุ่มปลาและสัตว์น้ำ (ปูม้า ปลาอินทรี กุ้งแวนนาไม) ตามความต้องการบริโภคของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ดัชนีราคาผู้ผลิต เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2562 ลดลงร้อยละ 0.9 (MoM) และเมื่อพิจารณาเฉลี่ย 6 เดือนแรก ของปี 2562 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 0.2 (AoA)

การเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าวัสดุก่อสร้างที่สำคัญ เดือนมิถุนายน 2562

เทียบกับเดือน มิ.ย. 61 (YoY)		เทียบกับเดือน พ.ค. 62 (MoM)	
↑ สูงขึ้น	↓ ลดลง	↑ สูงขึ้น	↓ ลดลง
<ul style="list-style-type: none"> ไม้และไม้แปรรูป ปูนซีเมนต์ผสม เสาเข็มคอนกรีต คอนกรีตบล็อก/คอนกรีตผสมเสร็จ คอนกรีตหยาบ กระเบื้องบุผนัง/ปูพื้น กระเบื้องยาง สีเคลือบน้ำมัน/สีรองพื้นปูน 	<ul style="list-style-type: none"> เหล็กเส้น เหล็กตัวซี/เหล็กฉาก/เหล็กทรงน้ำ ท่อเหล็กดำ/ท่อแอสแตส เหล็กแผ่นเรียบดำ/ตะปู สุขภัณฑ์ในห้องน้ำ สายไฟ/ท่อร้อยสายไฟ ท่อพีวีซี/ข้อต่อ/สามทาง ท่อระบายน้ำพีวีซี อิฐมอญ อิฐโปร่ง อลูมิเนียมแผ่นเรียบ/เส้น ยางมะตอย 	<ul style="list-style-type: none"> ปูนซีเมนต์ผสม ยางมะตอย 	<ul style="list-style-type: none"> เหล็กเส้นกลมผิวเรียบ/ข้ออ้อย เหล็กตัวซี/เหล็กฉาก เหล็กทรงน้ำ ท่อเหล็กดวางสี่เหลี่ยมจัตุรัส เหล็กแผ่นเรียบดำ ซิลิโคน โล้ววมชักโครก

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (CMI) เดือนนี้เท่ากับ 107.2 เมื่อเทียบกับเดือนมิถุนายน 2561 **ลดลงร้อยละ 0.8 (YoY)** ซึ่งลดลงอีกครั้งหลังจากปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง 3 เดือน ตามการลดลงของ**หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก** ลดลงร้อยละ 7.8 (เหล็กเส้นกลมผิวเรียบ-ข้ออ้อย เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ลวดผูกเหล็ก) จากการแข่งขันสูง เนื่องจากปริมาณเหล็กในตลาด มีจำนวนมาก ทั้งจากการนำเข้าและการเริ่มผลิตอีกครั้งหลังจากที่หยุดซ่อมบำรุงในก่อนหน้านี้ หมวดวัสดุภัณฑ์ **ลดลงร้อยละ 1.2** (โถส้วม อ่างล้างหน้า ที่ปัสสาวะ) ปรับราคาลดลงเพื่อกระตุ้นยอดขาย **หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา** ลดลงร้อยละ 0.8 (สายเคเบิล สายไฟฟ้า ท่อร้อยสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์พีวีซี) **หมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ** ลดลงร้อยละ 0.6 (อิฐมอญ อิฐโปร่ง อลูมิเนียม ยางมะตอย) ในส่วนของยางมะตอยปรับลดลงตามราคาปิโตรเลียม ขณะที่**หมวดไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้** สูงขึ้นร้อยละ 11.2 (ไม้พื้น ไม้ฝา ไม้คาน) ตามราคาไม้นำเข้าที่สูงขึ้น **หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต** สูงขึ้นร้อยละ 2.0 (เสาเข็มคอนกรีต คอนกรีตบล็อก คอนกรีตผสมเสร็จ) ปรับตามราคาปูนซีเมนต์ผสม ประกอบกับความต้องการมีมากขึ้น **หมวดกระเบื้อง** สูงขึ้นร้อยละ 1.7 (กระเบื้องบุผนัง-ปูพื้น กระเบื้องยางพีวีซีปูพื้น) **หมวดวัสดุฉนวน** สูงขึ้นร้อยละ 0.2 (สีเคลือบน้ำมัน สีรองพื้นปูนซิลิโคน) และ**หมวดซีเมนต์** สูงขึ้นร้อยละ 0.1 (ปูนซีเมนต์ผสม) ตามปริมาณความต้องการที่เพิ่มขึ้น ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2562 ลดลงร้อยละ 0.4 (MoM) และเมื่อพิจารณาเฉลี่ย 6 เดือนแรกของปี 2562 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (AoA) โดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง

การค้าระหว่างประเทศของไทย : พฤษภาคม 2562

การส่งออก

เดือนพฤษภาคม 2562 หดตัวที่ร้อยละ 5.8 มีมูลค่า 21,017.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สอดคล้องกับ การค้าโลกและอุปสงค์ของคู่ค้าสำคัญที่ชะลอตัวลงตามปัจจัยร่วม อาทิ ข้อพิพาททางการค้า ภาวะการเงินโลกที่ตึงตัว และปัจจัยเฉพาะของแต่ละประเทศ/ภูมิภาค เช่น ความไม่มั่งคั่งสภาพทางเศรษฐกิจในยุโรป เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การส่งออกไทยยังได้รับผลกระทบน้อยกว่าหลายประเทศในภูมิภาค และขยายตัวได้ดีทั้งตลาดสำคัญเดิม อาทิ สหรัฐฯ อินเดีย และตลาดดาวรุ่งใหม่ เช่น แคนาดา รัสเซีย และ CIS สำหรับรายสินค้า การส่งออกสินค้าเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มอาหารยังขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง และกระจายตัวในหลายตลาด ทั้งตลาดจีน อาเซียน สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน และฮ่องกง โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัวดี ได้แก่ ผัก ผลไม้สด แช่แข็ง กระป๋องและแปรรูป ไก่สด แช่แข็งและแปรรูป และเครื่องดื่ม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่สร้างรายได้แก่เกษตรกรและ SMEs อันเป็นการช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ขณะที่ สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัวและน่าจับตามอง ได้แก่ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องส่งวิทยุ โทรเลข โทรศัพท์ และโทรทัศน์ และนาฬิกา และส่วนประกอบ ที่เริ่มเห็นทิศทางการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงปลายปีที่ผ่านมารวม 5 เดือนแรกของปี 2562 การส่งออกหดลงร้อยละ 2.7 มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร กลับมาหดตัวที่ร้อยละ 1.4 (YoY) สินค้าเกษตรสำคัญที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ เครื่องดื่ม ไก่สด แช่แข็งและแปรรูป ผัก ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง กระป๋องและแปรรูป และผลิตภัณฑ์นมสำหรับบริโภค มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 ที่ร้อยละ 5.8 (YoY) สินค้าสำคัญที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว นาฬิกา และส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และอัญมณีและเครื่องประดับ ไม่รวมทองคำ

การส่งออกไปตลาดส่วนใหญ่ยังหดตัว ตามแนวโน้มการค้าโลกที่ชะลอตัว และผลการเจรจาระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่ยังไม่ปรากฏผลชัดเจนกว่าจะถึงการประชุม G20 ทำให้บรรยากาศทางการค้าไม่แน่นอน และมีแนวโน้มกลับมาตึงเครียดอีกครั้ง ส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศคู่ค้าอ่อนแอลงและกระทบต่อการส่งออกไทย อย่างไรก็ตาม การส่งออกไทยขยายตัวได้ดีในบางประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา บรูไน และอินเดีย อันเป็นผลจากรายสินค้าสำคัญในแต่ละตลาด ทั้งนี้ การส่งออกไปยังตลาดหลัก หดตัวร้อยละ 1.2 โดยการส่งออกไปยังญี่ปุ่นหดตัวร้อยละ 4.4 และการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปหดตัวร้อยละ 8.6 ขณะที่การส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวที่ร้อยละ 7.8 ตลาดศักยภาพสูงหดตัวร้อยละ 7.0 เป็นผลมาจากการส่งออกไปอาเซียน-5 CLMV และจีน หดตัวร้อยละ 14.3, 4.7 และ 7.2 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไปอินเดีย และเกาหลีใต้ยังคงขยายตัวร้อยละ 4.4 และ 4.7 ตามลำดับ สำหรับ ตลาดศักยภาพพระดีรอง หดตัวที่ร้อยละ 7.2 เนื่องจากการส่งออกไปทวีปออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และลาตินอเมริกา หดตัวร้อยละ 17.0, 6.1 และ 1.8 ตามลำดับ การส่งออกไปกลุ่มประเทศ CIS และแคนาดา เริ่มกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 6.6 และ 11.0 ตามลำดับ

กระทรวงพาณิชย์มีแผนผลักดันการส่งออกปี 2562 โดยใช้นโยบายการค้าควบคู่กับการลงทุนและการบริการ อาทิ กลยุทธ์รายพื้นที่ขยายโอกาสการส่งออกในกลุ่มตลาดที่แข็งแกร่ง อาทิ สหรัฐฯ อินเดีย และ CLMV และเปิดตลาดใหม่เริ่มเห็นสัญญาณการขยายตัวต่อเนื่อง เช่น รัสเซีย และแคนาดา นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับสินค้าที่ขยายตัวสูง และมีศักยภาพในการส่งออกทดแทน อาทิ สินค้าเกษตร ได้แก่ ประมง อาหาร (สดและแปรรูป) และไก่ รวมถึงการผลิตสินค้าดาวรุ่งใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ ด้วยภาพลักษณ์ของสินค้าไทยที่มีคุณภาพดี มีมาตรฐานระดับสากล อันจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค เพื่อขจัดเขย การชะลอตัวของสินค้าหลักกลุ่มเดิม อาทิ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ นาฬิกาและส่วนประกอบ เครื่องดื่ม เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์บำรุงผิว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีแผนส่งเสริมการส่งออกอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ การเชื่อมความสัมพันธ์ทางการค้า การผลักดัน FTA การเจรจาตลาดใหม่ผ่านคณะผู้แทนการค้า การสร้างเครือข่ายธุรกิจกับเอกชนและหน่วยงานภาครัฐโดยเน้นผู้ค้าขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ยกระดับมาตรฐานการส่งออกเพิ่มเติมให้กับสินค้า ส่งเสริมการค้าออนไลน์ ประชาสัมพันธ์สินค้าให้ผ่านผู้ทรงอิทธิพลบนสื่อออนไลน์ (Influencer) ส่งเสริมธุรกิจบริการ และพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงการส่งออกจากท้องถิ่นสู่สากล (Local to Global) อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวน ผู้ส่งออกควรระวังทำประกันความเสี่ยง และจงใจให้ผู้ค้าทำสัญญาระยะเวลาเพื่อเป็นหลักประกันการซื้อขาย และลดผลกระทบจากความไม่แน่นอนของข้อพิพาททางการค้า

การนำเข้า

เดือนพฤษภาคม 2562 มีมูลค่า 20,836.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หดตัวร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมารวม โดยเป็นการหดตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (-2.8%) เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ (-12.2%) เคมีภัณฑ์ (-8.9%) ส่วนสินค้าที่มีการนำเข้าขยายตัวได้ดี ได้แก่ น้ำมันดิบ (+21.0%) เหล็ก เหล็กกล้า และ

การค้าระหว่างประเทศของไทย

หน่วย (Unit) : ล้านเหรียญสหรัฐ (Million USD)	พ.ค. 2562 May 2019	ม.ค. - พ.ค. 2562 Jan-May 2019
มูลค่าการส่งออก (Export value)	21,017.9 -5.8%	101,561.3 -2.7%
มูลค่าการนำเข้า (Import value)	20,836.4 -0.6%	100,830.3 -0.9%
ดุลการค้า (Trade Balance)	+181.5	+731.0

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน พ.ค. 62

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน
	(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)		(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)
รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	2,339.2	-17.2	11.1	สหรัฐฯ อเมริกา	2,628.4	+7.6	12.5
เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	1,636.4	-1.8	7.8	จีน	2,523.9	-8.7	12.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	995.3	-0.8	4.6	CLMV	2,422.2	-4.7	11.5
อัญมณีและเครื่องประดับ	813.8	-17.1	3.9	ญี่ปุ่น	2,130.4	-4.4	10.1
เม็ดพลาสติก	769.5	-18.8	3.8	สหภาพยุโรป	1,853.6	-8.6	8.8

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน พ.ค. 62

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน
	(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)		(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)
น้ำมันดิบ	2,446.1	+21.0	11.7	จีน	4,312.5	-2.9	20.7
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,772.7	-2.8	8.5	ญี่ปุ่น	2,577.6	-8.6	12.4
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,483.7	-12.2	7.1	สหรัฐฯ อเมริกา	1,372.3	+10.5	6.6
เคมีภัณฑ์	1,344.1	-8.9	6.5	มาเลเซีย	1,264.7	+16.5	6.1
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	1,181.7	+3.9	5.7	เกาหลีใต้	730.7	-12.2	3.5

ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	มี.ค. 62	เม.ย. 62	พ.ค. 62	พ.ค. 62	ดัชนี พ.ค. 62
ส่งออก	+0.4	+0.2	-0.1	0	101.2
นำเข้า	+0.3	+0.6	-0.2	-0.2	93.5

ผลิตภัณฑ์ (+3.9%) โดยแหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-2.9%) ญี่ปุ่น (-8.6%) สหรัฐอเมริกา (+10.5%) มาเลเซีย (-16.5%) และเกาหลีใต้ (-12.2%)

ดูการค้า

เดือนพฤษภาคม 2562 เกินดุลการค้ามูลค่า 181.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

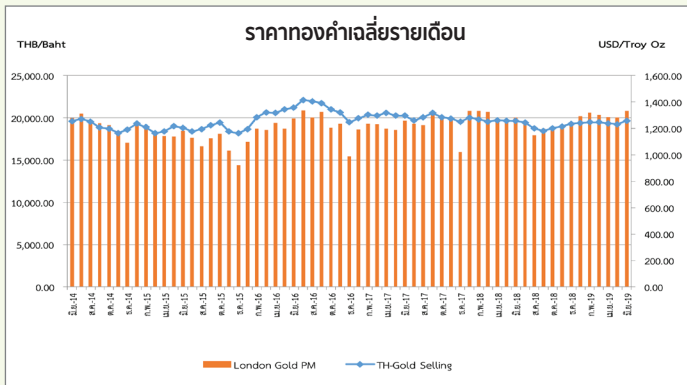
ดัชนีราคาสินค้าส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคาส่งออก เดือนพฤษภาคม 2562 เท่ากับ 101.2 (ปี 2555 = 100) เทียบกับเดือนพฤษภาคม 2561 ดัชนีราคาส่งออกไม่เปลี่ยนแปลง (YoY) เนื่องจากภาพรวมเศรษฐกิจโลกยังคงมีทิศทางชะลอตัวจากผลสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่ยืดเยื้อ ประกอบกับแนวโน้มค่าเงินบาทมีทิศทางแข็งค่า ส่งผลกระทบให้การส่งออกของไทยชะลอลง อย่างไรก็ตาม คำสั่งซื้อจากตลาดต่างประเทศยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การส่งออกสินค้าบางรายการขยายตัวได้ดี โดยหมวดสินค้าที่ดัชนีราคาส่งออกปรับตัวสูงขึ้น คือ หมวดสินค้าเกษตรกรรม ได้แก่ ยางพารา ข้าว ผัก ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ปลาสดแช่เย็นแช่แข็ง และไก่สด แช่เย็นแช่แข็ง ขณะที่หมวดสินค้าที่ส่งผลให้ดัชนีราคาส่งออกลดลง คือ หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง โดยเฉพาะน้ำมันสำหรับเรือและน้ำมันดิบ และหมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ได้แก่ น้ำตาลทราย และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป สำหรับหมวดสินค้าอุตสาหกรรม ดัชนีราคาส่งออกไม่เปลี่ยนแปลง

ดัชนีราคานำเข้า เดือนพฤษภาคม 2562 เท่ากับ 93.5 (ปี 2555 = 100) เทียบกับเดือนพฤษภาคม 2561 ลดลงร้อยละ 0.2 (YoY) หมวดสินค้าที่ปรับลดลง ประกอบด้วย หมวดสินค้าเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป ก๊าซธรรมชาติปิโตรเลียม หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง ได้แก่ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ และหมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ และทองคำ ขณะที่ดัชนีราคานำเข้าที่ปรับตัวสูงขึ้นคือ หมวดสินค้าทุน ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องมือ เครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และการทดสอบ สำหรับหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ดัชนีราคานำเข้าไม่เปลี่ยนแปลง

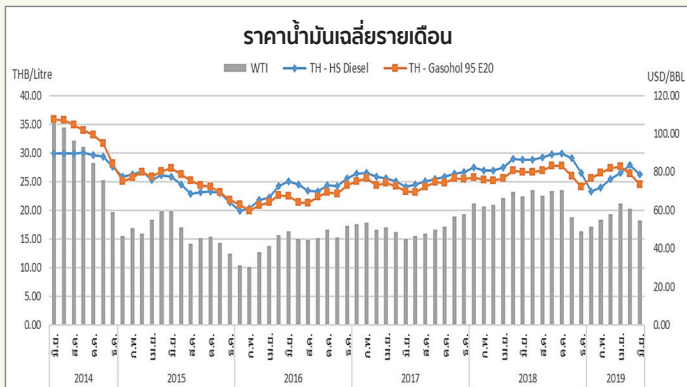
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร

มิถุนายน 2562

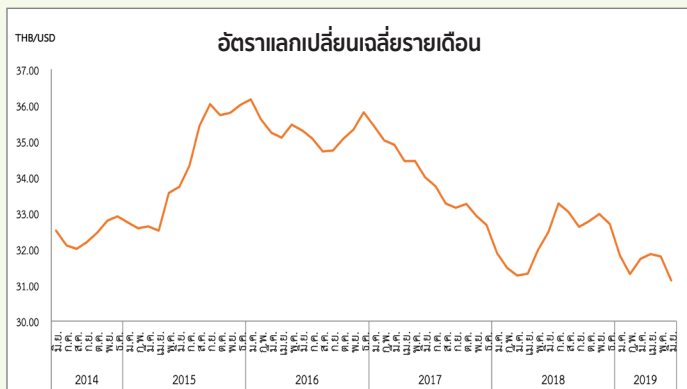
ราคาทองคำ

ราคาทองคำเดือนมิถุนายน เฉลี่ยอยู่ที่ 19,666.67 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า เป็นมูลค่าสูงสุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2561 สอดคล้องกับทิศทางราคาทองคำในตลาดโลก ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า มาอยู่ที่ 1,332.04 เหรียญสหรัฐฯ ต่อทROYออนซ์ สูงขึ้นกว่าที่คาดการณ์ไว้ เมื่อเดือนที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของราคาทองคำเป็นผลมาจากความไม่แน่นอนของสงครามการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ ที่ยังยืดเยื้อไม่มีท่าทีที่จะเจรจาดกกลงกันได้ การอ่อนค่าของสกุลเงินเหรียญสหรัฐฯ ทำให้กดดันตลาดหุ้นให้ปรับตัวลง และเกิดแรงซื้อทองคำในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัยเพิ่มสูงขึ้น คาดการณ์ว่าราคาทองคำในไตรมาส 2 ของปี 2562 จะปรับตัวอยู่ที่ 1,280 - 1,380 เหรียญสหรัฐฯ ต่อทROYออนซ์

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบเดือนมิถุนายน ปรับลดลงอย่างมากในรอบ 2 เดือน โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 54.71 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 9.8 จากเดือนก่อนหน้า และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า หดตัวร้อยละ 18.6 เนื่องจากสถานการณ์สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ - จีน ความตึงเครียดระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่านที่ยังไม่คลี่คลาย เหตุโจมตีเรือบรรทุกน้ำมัน 2 ลำ นอกชายฝั่งทางตอนใต้ของอิหร่าน กัดดันการขยายตัวของเศรษฐกิจอุปสงค์น้ำมันโลกชะลอตัว และอุปทานน้ำมันขาดแคลน ส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ราคาน้ำมันในประเทศปรับตัวลดลงเช่นกัน โดยราคาน้ำมันแก๊สโซฮอล์ อยู่ที่ 24.47 บาท/ลิตร ลดลงร้อยละ 7.2 จากเดือนก่อนหน้า ขณะที่ราคาน้ำมันดีเซล อยู่ที่ 26.23 บาท/ลิตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 จากเดือนก่อนหน้า คาดการณ์ว่าราคาน้ำมันจะผันผวนอย่างต่อเนื่องในเดือนถัดไป

อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทเดือนมิถุนายน เฉลี่ยอยู่ที่ 31.13 บาท ต่อ เหรียญสหรัฐฯ แข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.1 จากเดือนก่อนหน้า และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า หดตัวร้อยละ 4.1 เป็นการแข็งค่าของเงินบาทมากที่สุดในรอบ 6 ปี ปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการคาดการณ์ว่าเฟดจะลดอัตราดอกเบี้ย เพื่อชะลอการหดตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ จากความไม่แน่นอนทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ - จีน ที่ยังไม่มีความชัดเจนที่จะตกลงกันได้ ทำให้นักลงทุนเคลื่อนย้ายเงินทุนมายังตลาดเอเชียทำให้เงินบาทแข็งค่ามากขึ้น คาดว่าในไตรมาสที่สองของปี 2562 อัตราแลกเปลี่ยนมีแนวโน้มอยู่ในช่วง 31.0 - 32.0 บาทต่อดอลลาร์

ข้าว

ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) เดือนมิถุนายน 2562 ปรับตัวลดลงจากเดือนพฤษภาคม จากราคา 1,165.00 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,164.47 บาท/100 กิโลกรัม เช่นเดียวกับราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ที่ปรับตัวลดลงจาก 3,325.00 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 3,266.05 บาท/100 กิโลกรัม ราคาข้าวปรับตัวลดลงสืบเนื่องจากแนวโน้มค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากภาวะสงครามการค้า และส่งผลกระทบต่อการส่งออก

ยางพารา

ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 และราคายางแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนมิถุนายน 2562 เฉลี่ยอยู่ที่ 62.69 บาท และ 51.23 บาท ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 9.73 และ 1.73 ราคายางเดือนมิถุนายนปรับตัวสูงขึ้นตามตลาดล่วงหน้าต่างประเทศและความต้องการของผู้ประกอบการภายในประเทศ ประกอบกับภาครัฐมีการแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าอย่างจริงจัง

ราคาสินค้ารายเดือน

สินค้า	เดือน	May-62	Jun-62	%Δ(MOM)	Jun-61	Jun-62	%Δ(YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)							
ข้าวขาว 5% (ใหม่)		1,165.00	1,164.47	-0.05	1,235.95	1,164.47	-5.78
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2		3,325.00	3,266.05	-1.77	3,556.90	3,266.05	-8.18
ยางพารา : (Baht/Kg)							
แผ่นรมควัน ชั้น 3 (f.o.b)		57.13	62.69	9.73	52.04	62.69	20.47
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)		50.36	51.23	1.73	45.36	51.23	12.94
ทองคำ							
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)		1,283.95	1,332.04	3.78	1,281.57	1,332.50	3.97
ไทย (THB/Baht)		19,252.17	19,666.67	2.15	19,640.48	19,666.67	0.13
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)							
WTI		60.65	54.71	-9.78	67.21	54.71	-18.59
อัตราแลกเปลี่ยน							
THB/USD		31.80	31.13	-2.11	32.47	31.13	-4.14

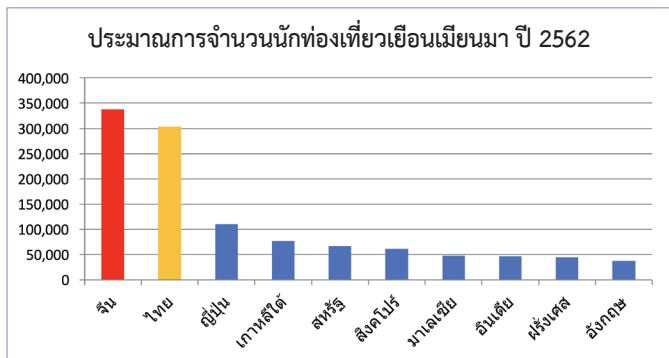

ทัพนักธุรกิจไทยเตรียมบุกหงสา

■ การท่องเที่ยวเมียนมาเติบโตด้วยอัตรา 4.6% ต่อปี (Cr. FitchSolutions) เป็นโอกาสดีของไทยซึ่งเป็นผู้นำอันดับ 1 ด้านการท่องเที่ยวของอาเซียนที่จะแสวงหาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวให้ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นต่อไป

การท่องเที่ยวของเมียนมาเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่น่าจับตามอง โดยในไตรมาสแรกของปี 2562 มีนักท่องเที่ยวเยือนเมียนมา 1.1 ล้านคน (ขยายตัว 22.4 % จากปีก่อนหน้า) และคาดการณ์ว่านักท่องเที่ยวจะมีจำนวน 3.7 ล้านคนในปี 2562 (ขยายตัว 5.36 % จากปีก่อนหน้า) และจะขยายตัวต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ย 4.6% ต่อเนื่องไปจนถึงปี 2566 ซึ่งจะมีนักท่องเที่ยวราว 4.4 ล้านคน ทั้งนี้ การท่องเที่ยวจะกลายเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจเมียนมา โดย World Travel and Tourism Council คาดการณ์ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเมียนมาจะก่อให้เกิดการจ้างงานใหม่ๆ กว่า 1.4 ล้านตำแหน่ง

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวของเมียนมาส่วนใหญ่มาจากเอเชียเป็นหลัก โดยเป็นนักท่องเที่ยวจีนและไทยมากเป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ ขณะที่นักท่องเที่ยวญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย ก็เพิ่มสูงขึ้นหลังจากเมียนมาผ่อนคลายความเข้มงวดในการออกวีซ่า ทั้งนี้ คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมื่อต้นปีที่ผ่านมา เมียนมาและญี่ปุ่นเห็นพ้องกันที่จะพัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของเมียนมาพัฒนามากขึ้น มีดังนี้

ปัจจัยภายในที่ขับเคลื่อน

- เมียนมาอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นศาสนา วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และมีชายหาดที่งดงามมากมาย
- แม้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเมียนมาจะเพิ่งเริ่มต้นอย่างจริงจังเมื่อไม่นานมานี้ (ประมาณปี 2557) แต่ก็มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่องไปจนถึงปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุนด้านการเดินทางโดยเครื่องบินในภูมิภาคที่ขยายตัวสูง (Cr. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) สาเหตุจากค่าโดยสารเครื่องบินที่มีราคาต่ำลง และกำลังซื้อของผู้บริโภคในภูมิภาคที่สูงขึ้น

การเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเริ่มพัฒนามากขึ้น โดยในปีนี้มีโรงแรมใหม่ 67 แห่งเกิดขึ้นในเมียนมา มีการเปิดเมืองท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น คายา และเนบิตอว์ และในปี 2563 จะมีการเปิดสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ “หันตาวตี” ที่เมืองพะโค (ชื่อเดิมหงสาวดี) ใกล้นครย่างกุ้งเพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว โดยจะสามารถรองรับผู้โดยสารได้กว่า 12 ล้านคนต่อปี

- เมียนมาได้ตัดถนนเชื่อมเงินและการก่อสร้างทางหลวงไตรภาคีอินเดีย-เมียนมา-ไทย (แม่สอด) ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในต้นปี 2563 จะส่งผลดีต่อธุรกิจท่องเที่ยวไทยและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง (Cr.thehindu) และจะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวมาสู่ไทยและเมียนมามากขึ้น

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

- นโยบายเปิดน่านฟ้าเสรีส่งผลให้เที่ยวบินสู่เมียนมาเพิ่มขึ้น การผ่อนคลายกฎระเบียบการออกวีซ่า (เช่น ไม่ต้องขอวีซ่าสำหรับประเทศอาเซียน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น) และการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวมากขึ้น

- นางองซาน ซูจี ที่ปรึกษาแห่งรัฐของเมียนมา มีนโยบายจะใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะ ไทย อินเดีย จีน และญี่ปุ่น เพื่อถ่วงดุลอำนาจกับประเทศตะวันตก และเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเติบโตและสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ

ความร่วมมือในระดับรัฐบาลและเอกชน

- ผู้ประกอบการโรงแรมไทยมั่นใจในการเติบโตด้านการท่องเที่ยวเมียนมา โดยล่าสุดกลุ่มเซ็นทาราของไทยได้ลงนาม MOU กับ KMA Hotel Group ของเมียนมาในการสร้างโรงแรมใหม่ 3 แห่ง และปรับปรุงโรงแรมเก่า 3 แห่ง ภายใต้ชื่อเซ็นทารา

- รัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและการโรงแรมของเมียนมาได้ลงนาม MOU ความร่วมมือกับฝ่ายกัมพูชาเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลก “พุกาม-นครวัด”

อย่างไรก็ดี การท่องเที่ยวของเมียนมาที่ยังถือว่าอยู่ในช่วงเริ่มต้นจึงยังมีจุดอ่อนอยู่พอสมควร เช่น การเดินทางทางถนนยังไม่ทั่วถึงและไม่สะดวกสบายนัก การเดินทางทางอากาศยังคงเป็นช่องทางหลักของนักท่องเที่ยวที่จะเข้าสู่จุดท่องเที่ยวต่างๆ กฎระเบียบราชการที่ล่าช้า และภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนและความปลอดภัยจากกรณีเหตุการณ์รัฐยะไข่ ในปี 2561 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจากตะวันตกที่อ่อนไหวต่อเรื่องนี้มีแนวโน้มลดลง อีกทั้ง ภาคการผลิตและบริการของเมียนมาที่สนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น อุตสาหกรรมอาหารและการขนส่ง ยังไม่ค่อยมีความพร้อมมากนัก แต่ก็ถือเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยได้เช่นกัน

เกาะเกี่ยวโอกาสจากการท่องเที่ยวของเมียนมา

- การเชื่อมโยงนโยบาย “ไทยแลนด์ริเวียร์” กับการท่องเที่ยวหมู่เกาะมะริดที่รัฐบาลเมียนมากำลังส่งเสริม เพื่อหลีกเลี่ยงการท่องเที่ยวทางถนนที่ยังไม่สะดวก อีกทั้งยังตั้งอยู่ไม่ห่างจากหมู่เกาะพีพีของไทยนัก จึงน่าจะดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกได้อีกทางหนึ่ง

- การเจรจาขยายความร่วมมือการท่องเที่ยว “พุกาม-นครวัด” เป็น “พุกาม-สุโขทัย-อยุธยา-นครวัด” เพื่อเชื่อมโยงมรดกโลกของทั้ง 3 ประเทศเข้าด้วยกัน

- อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องหลายประเภทจะได้รับอานิสงค์จากการเติบโตของการท่องเที่ยวเมียนมา อาทิ อาหารแปรรูป เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านของที่ระลึก การท่องเที่ยว การโรงแรม และอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งไทยสามารถเกาะเกี่ยวผลประโยชน์จากการเติบโต และช่วยพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่เมียนมาไปพร้อมกัน

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ

☎ 02-507-7895 | www.tpsoc.moc.go.th

ได้ที่ขึ้น
13 ส.ค.